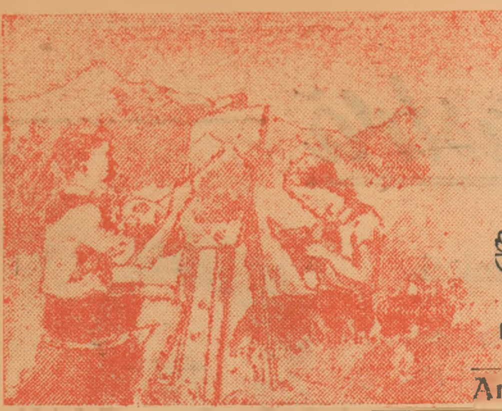
Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 54 (306) ★ Miercuri 21 Iulie 1954 ★ 4 pag., 15 bani

S'A COPT GRÂUL ÎN VALEA ROȘIE

Brigada a V-a

Dacă mergi pe uliță în sus și treci de sediul Gospodăriei Colective din Valea Roșie, ajungi la școală. Dar dacă intri acum la școală, n'ai să-i mai găsești pe copii în clasă rânduiți în bănci cu cărțile deschise, cu caietele învelite curat. Și e firesc pentrucă în locul zilelor de școală, au sosit acum zilele de vacanță. Dar școala a rămas locul drag unde se întâlnesc și în timpul verii copiii...

. . . .

Chiar în dimineața asta curtea școlii răsună de sunetele limpezi ale trompetei, de răpăitul scurt al tobelor. Grupa de pionieri e gata s'o pornească spre câmp. Fetele s'au prins înlănțuite de mâini iar băieții, doi câte doi, pășesc în urmă. Merg la culesul spicelor... Iată au ajuns la câmp.

— Noi să fim brigada a V-a, propune Sorin, căruia i s'a îngăduit să vină cu cei mai mari. El e deabia într'a doua. Sorin nu se lasă până când băieții nu-și zic că-s din brigada a V-a. Asta pentru că bunicul lui, fruntaș respectat în colectivă, este tot în brigada a V-a. Brigada a V-a, a celor mici, nu scapă din ochi nici un spic. Duță Constantin e'n frunte. Fetele sunt mai la o parte, și încep a cânta. Duță Constantin nu le dă pace.

— Voi cântați, dar în urma voastră rămân spice neculese.

— S'o crezi tu... noi cântăm, dar cu mâinile strângem.

— Las' că venim noi îndată și vedem... Și brigada a V-a se pornește pe urmele fetelor și găsesc multe spice neculese. Duță Constantin nu le iartă.

— Ei, ați văzut ce treabă faceți?

Fetele recunosc în sinea lor și se apucă mai serios de muncă. Dar cu glas tare spun supărate: „Așa-i alde Duță Constantin, totdeauna se grozăvește".

Pionierii au adunat spic cu spic și au făcut snopi pe care i-au rânduit laolaltă într'un loc anume al pionierilor. Mâine vor veni din nou.

Nu-i ușor

Colectiviștii din Valea Roșie au început pregătirile cu mult timp înaintea secerișului: au reparat seceratoarele, au pregătit atelajele și câte altele. Toți știau că în timpul secerișului nu trebuie pierdută vremea, ci trebuie să fi cu ochii în patru să nu se strice mașinile. Iată că sosi și clipa când secerătoarele fură aduse pe câmp. In aceeași noapte, la „ogorul de peste pădure", cum îi zic cei din partea locului, stătea un paznic la secerători. Stă paznicul și ca să-și treacă de urât, mai răsucește o țigară. Noaptea caldă de vară învăluie toată preajma. Se auzea numai țârâitul greierului și un lătrat îndepărtat. In timpul ăsta, o umbră se strecura hoțește prin desișul lanului.

— Vă arăt eu vouă seceriș, și ochii îi scăpărau cu ură. Nevăzut, chiaburul se apropie de secerătoare și începu să desfacă legătorile. Se pregăti apoi s'o strice și pe-a doua. „Așa, na-vă secerători sărăntocii dracului". In clipa aceea, însă, paznicul auzind foșnetul ușor se îndreptă spre secerători. N'a mai apucat chiaburul să fugă. La strigătul paznicului s'au adunat ciobanii dela saivan și l-au prins. Chiaburul și-a luat plata după faptă.

Ioan Iordache dintr'a III-a

Satul s'a trezit în zori. In bătătură s'au trezit și câinii; cocoșii dau bună-dimineața zilei noi care începe. De departe, dinspre saivanul vechi, s'au trezit sunând din tălăngi oile. Pe drum trec în grabă căruțele, lăsând în urmă o pânză ușoară de praf. Familiile de colectiviști pornesc spre câmp. Secerișul e în toi. Să nu vă mire dacă printre brigadieri, pe câmp o să-l găsiți pe Ioan Iordache dintr'a III-a. De două zile vine cu tatăl său pe ogorul colectivei la secerat. „Ei, de-ar avea și el un carnet să și însemne zilele-muncă, ar fi ceva. Ar fi și el în rând cu toți colectiviștii. Dar așa... Și mă rog de ce n'ar avea carnet? Doar la câmp, are treabă nu glumă. Nu face el parte din brigada de secerători? N'are el grijă de cai?!"

Câmpia largă cuprinsă în razele fierbinți ale soarelui pare o mare aurie. Adierea ușoară aduce o mireasmă fierbinte, dulce, de grâu copt. La pământ stau culcați snopii pe care-i aruncă secerătoarele-legători, în mersul lor neîntrerupt.

— Ei Ioane, hai de mănâncă, îl strigă tatăl pe băiat. E vremea.

— Las că vin nu-i grabă. Ioan se dă jos, se apropie domol de locul de unde l-a strigat tatăl-său. Vântul se joacă în voie în părul lui bălai. Lângă căruță, Ioan se oprește, se sprijină în bici și spune cu vocea joasă:

— Păi ce zici, mi-o socoti și mie acum două zile-muncă? In timpul acesta calul deshămat dela căruță izbește neastâmpărat cu copitele.

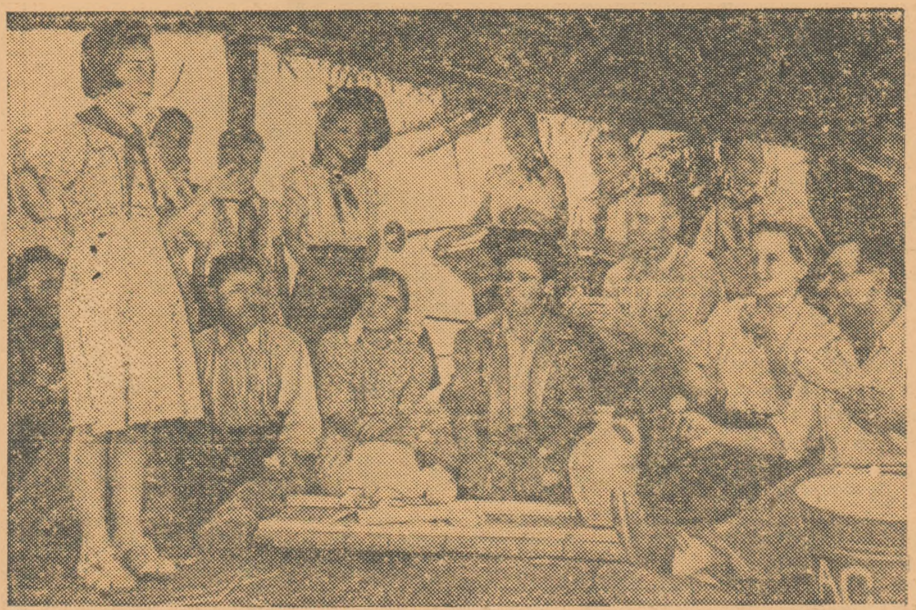
— Ia vezi băiete, că te lovește calul! — îi spune tată-sau cu grijă.

— Ei acu și dumneata, că de un cal mi-o fi mie. Prea îl ia tata ca pe un copil. Ioan pune biciul de-o parte și se duce spre secerătoare, o atinge pe la încheieturi și adresându-se mecanicului îi spune:

— Bade Petre, mai dă-i cu puțină vazelină, că mai avem treabă cu ea până sub seară. Așa parcă necazul i s'a mai potolit și acum se poate duce să mănânce

„Câte câte spice am strâns eu! Dar tu?" Pionierii din Valea Roșie, nu vor să lase nici un spic pierdut.

Pionierii din Valea Roșie se pregătesc pentru festivalul artistic care-l vor da la arie în timpul treerișului. Un grup de colectiviști au venit mai aproape de ei ca să-i asculte.

Am primit chitanța nr. 1 pe raion

Sanda a terminat acum clasa a IV-a. A învățat bine anul care a trecut și de aceea detașamentul a ales-o să plece la sfârșitul lunii la tabăra dela Homorod. Are ea o vorbă care îi place s'o repete puțin cam tărăgănat: „Da tovarășe". Așa începe ea să povestească cum a primit colectiva lor chitanța nr. 1.

— Da tovarășe, noi am primit la colectări chitanța nr. 1. Am predat primii cota de grâu pe raion. Noi, pionierii din sat, am mers la copilitul bumbacului, la plivit buruienile, la stârpit gândacii, înseamnă că am ajutat și noi Gospodăria ca să căpătăm chitanța nr. 1. Zice tovarășul președinte că la anul vom primi și un autocamion mare sovietic „Molotov". Da tovarășe, — își încheie convorbirea Sanda.

Ziua când Gospodăria colectivă „11 Iunie" din Valea Roșie a plecat să predea la raion cotele către stat n'a fost o zi obișnuită. Intreaga colectivă era în sărbătoare.

La marginea drumului căruțele încărcate cu saci așteptau gata de plecare. „La drum băieți", dădu semnalul președintele Gospodăriei. Și cu un pocnet vesel de bici caii începură a goni.

La aria nr. 1

Batoza, prietenul uriaș al țăranilor muncitori, așteaptă. Aici la aria nr. 1, secerișul a fost terminat și totul e pregătit să înceapă treerișul. Umbrarul e gata. Acolo se vor adăposti brigăzile în ceasul de odihnă al prânzului sau în timp de ploaie. Pregătite sunt punctele sanitare, cărțile, gazetele. La aria nr. 1 au pornit acum în recunoaștere și pionierii Coconeanu Elena, Vasile Tudor, Sanda și încă mulți alții. Doar aici vor veni pionierii și școlarii să dea programe artistice pentru colectiviști, să le citească din ziare.

Colectiviștii din Valea Roșie au început treerișul. Iar alături de colectiviști sunt și pionierii.

B. CARAGIALE

La seceriș

Lanul auriu se'ntinde
Dincolo de larga zare,
Ochiul nu-l poate cuprinde
Printre razele de soare.

Iar secerătorii'n cârduri
Se'ntrec cu secerătoarea,
Snopii înșirați în rânduri
Umplu acum toată zarea.

Iar combaina pe-alături
Seceră cu mai mult spor,
O privești și nu te saturi
Cum lucrează ea de zor.

Printre grâu ca un balaur
Merge agale, legănat
Și curg boabele de aur
Cum ar curge-un râu curat.

Clăile sunt ca nămeții
Pionierii azi strâng spice,
Dac'un spic zăresc băieții
Șapte sar ca să-l ridice.

Și să vezi secerătorii
Azi cum se'ntrec pe'ntinsul lan
Fetele ca și feciorii
Se-avântă 'n muncă cu elan.

In cântări și voie bună
Peste câmpu'ncins de soare
Pâinea țării se adună
De pe'ntinsele ogoare.

Elvira M. LACATUȘU
Cl. V-a Săboani-Roman

ASTĂZI în patria noastră

In întâmpinarea Conferinţei pe ţară a U. T. M.

Economii însemnate

Pe măsură ce Conferinţa se apropie, brigăzile de tineret din Timişoara îşi sporesc neîncetat eforturile pentru a da cât mai multe produse de calitate.

Intr'adevăr, e important ca în fabrică să lucrezi repede, bine şi să dai cât mai multe produse Dar mai e ceva deosebit de important: economiile de materiale. Nimic, nici un gram de material nu trebuie irosit fără rost. Astfel, o sarcină pe care şi-au luat-o utemiştii dela întreprinderea „Nikos Beloianis" din Timişoara este realizarea de cât mai multe economii. Brigada utemistei Harth Maria a izbutit să economisească mii de dm. pătraţi de piele. Muncind cu deosebită atenţie, numai Harth Maria singură a economisit 3.900 dm. pătraţi de piele.

Pentru titlul de „cel mai bun ţesător"

Ţesătoarele din Timişoara sunt în întrecere; o întrecere deosebit de îndârjită. In cinstea Conferinţei pe ţară a U.T.M. tovarăşa Nicolae Elena, dela întreprinderea „Bumbacul" le-a chemat la întrecere. E greu de spus cine va fi în frunte. Doar întrecerea va trebui să hotărască cine e cel mai bun ţesător.

Vor lua norma G.M.A. la înot

In întâmpinarea Conferinţei pe ţară, utemiştii din Timişoara s'au hotărît să-şi lărgească activitatea sportivă. Ei şi-au luat sarcina de a învăţa pe câţi mai mulţi tineri să înoate.

Numai la „Industria Lânei" vor învăţa să înoate în luna aceasta 10 tineri, iar alţi 15 vor trece probele G.M.A. la înot. Astfel, în timpul Conferinţei, pe piepturile multor tineri, vor străluci insignele G.M.A.

Fraţii noştri utemişti

Printre brigadierii fruntaşi dela Gospodăria agricolă de stat din Pietroiu-Constanţa — îl găseşti şi pe utemistul Gheorghe Boboc.

In cinstea măreţei aniversări a eliberării patriei el este în fruntea celor care luptă pentru recolte bogate în gospodărie.

In fotografie: Gheorghe Boboc.

Oraşul meu drag

Am văzut în „Scânteia pionierului" că pionierii povestesc prietenilor din toate colţurile ţării, despre satul lor, despre oraşul natal, despre viaţa de acolo. M'am gândit să vă povestesc şi eu despre oraşul Buhuşi, locul unde m'am născut şi cresc zi de zi. Acum oraşul nostru e mare. Aici se construieşte o nouă şcoală de 7 ani. La punerea temeliei ei, amsăpat şi noi pionierii împreună cu tovarăşul profesor şi învăţător. Dar nu numai o şcoală elementară vom avea, ci şi o şcoală medie. După ce vor termina 7 clase, mulţi şcolari vor învăţa aici. Pentru fraţii noştri mici se construieşte o nouă creşă. Dela magazinul cel nou care se va termina în curând, vom putea cumpăra nenumărate lucruri.

Eu am terminat acum şcoala elementară şi mă voi duce la şcoala medie. De aici, vreau să merg la facultate şi să devin inginer. Mi-e nespus de drag oraşul meu natal care odinioară, abia se putea vedea pe hartă şi care înfloreşte tot mereu. Este chiar centru de raion.

Maria ETINGHER
Şcoala elementară nr. 1 Buhuşi
regiunea Bacău

10 ani dela eliberarea Poloniei

La 22 Iulie a acestui an, Polonia Populară trăieşte o zi de mare sărbătoare. Dela Marea Baltică şi până la Carpaţi, dela Bug şi până la Oder, răsună cântecele bucuriei poporului. Sunt cântecele vieţii noi, cântecele celor zece ani care au trecut dela eliberarea Poloniei de către glorioasele armate ale Uniunii Sovietice.

Zece ani au trecut de când Uniunea Sovietică a eliberat Polonia, de când poporul acestei ţări a pornit la înfăptuirea unei vieţi noi. In istoria Republicii Populare Polone, în viaţa oamenilor ei simpli, acest deceniu înseamnă mai mult decât veacuri în trecut, veacuri care aduceau poporului multe necazuri.

Prin strădania oamenilor muncii, înţelept conduşi de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, cu sprijinul mereu prezent al marelui prieten eliberator, poporul Poloniei trăieşte zilele măreţe ale construirii socialismului.

Eroii din basme

Eram pe atunci un băiat mic şi auzeam cum oamenii mai în vârstă povesteau despre eroica armată sovietică. Imi închipuiam că soldaţii sovietici sunt nişte oameni îmbrăcaţi în zale grele de oţel, că gloanţele nu-i pot atinge.

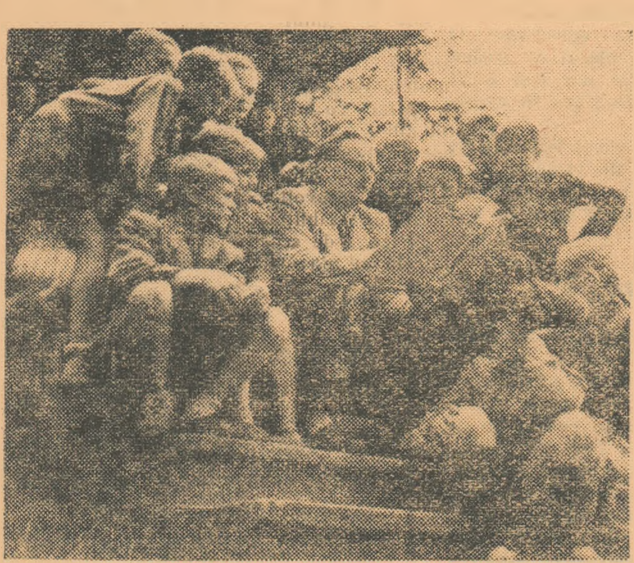
Când ne-au eliberat ostaşii sovietici m'am dus să-i văd.

Am întâlnit atunci nişte oameni simpli, obişnuiţi care veneau pe tancuri. Unul dintre ei mi-a strigat:

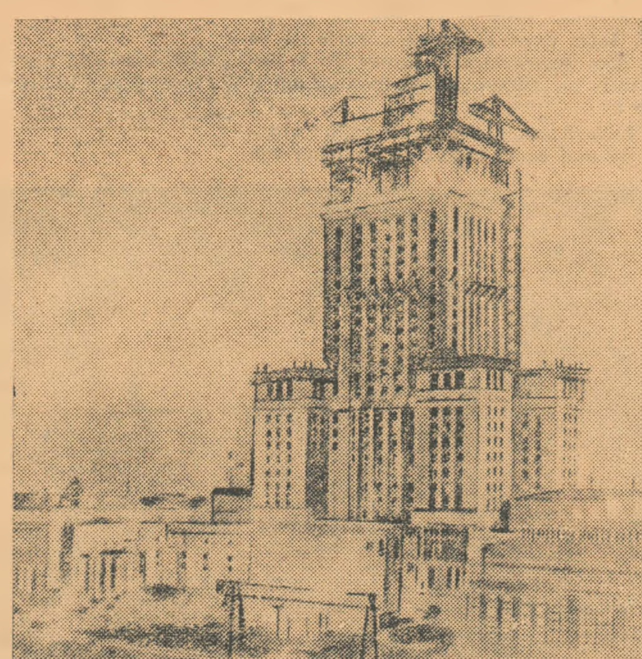
— „Băiete hai cu noi, hai să-i fugărim pe fascişti."

Aceasta a fost prima seară de adevărată libertate.

Tadeusz OBARSKI
elev Loniczna Oselkov

Zilele de vacanţă sunt aşteptate cu multă bucurie de copiii Republicii Populare Polone. La Muszyn în voevodatul Varşovia au venit mulţi pionieri şi şcolari dela oraşe şi sate să-şi petreacă vacanţa. Iată-i acum ascultând o povestire despre pionierii sovietici.

Palatul Culturii şi Ştiinţei din Varşovia — dar al poporului sovietic, simbol al prieteniei şi frăţiei dintre U.R.S.S. şi R.P. Polonă.

★ ★

La fiecare cinci minute, o nouă încăpere

In ultimul timp la fiecare cinci minute se dă în folosinţă câte o încăpere nouă. Acesta e ritmul construirii locuinţelor în R. P. Polonă. E emoţionant să afli această veste din ţara în care fasciştii în furia lor, abia au mai lăsat case pe pământ. Gândul ţi se'ndreaptă îndată la bucuria acelora care primesc câte o încăpere în minute aşa de puţine.

Numărul total al locuinţelor construite în ultimii zece ani în Polonia populară se ridică la 700.000 de încăperi. Ce înseamnă asta, putem s'o înţelegem uşor dacă ne-am imagina că alăturând casele construite între anii 1947—1954, am obţine un oraş mai mare decât Varşovia, un oraş care ca mărime ar fi cam al 15-lea din Europa.

In ultimii 6 ani a început construcţia oraşelor Nowa Huta şi Nowe Tychy — oraşe care înainte de 1948 nici nu existau pe harta Poloniei, iar acum au cam 70 de mii de locuitori.

Iată câteva veşti cu adevărat minunate din Republica Populară Polonă.

★

Dar să aflăm, pe scurt, şi altele:

- In 1949 existau în R.P. Polonă 243 de cooperative agricole de producţie, în prezent sunt aproape 9.000
- In Polonia funcţionează 401 S.M.T.-uri cu 16.400 de tractoare.
- In 1938 existau 1.659 de grădiniţe pentru copii, acum sunt 13.320.
- Numărul şcolilor cu 7 clase la sate a crescut faţă de anul 1938 de cinci ori, ajungând la 11.000.

Şerban VOICU

Olimpiada Tinerilor Fizicieni

(Publicăm în continuare lista câştigătorilor Olimpiadei)

REGIUNEA BACĂU

Bogaza Maria cl. VII-a Com Oneşti-Tg. Ocna; **Ciuraru Ion** cl. VII-a Com. Răcăciuni; **Duhaliu Nicoleta** cl. VII-a-Bacău; **Irimia Ion** cl. VII-a Com. Oneşti-Tg.Ocna; **Lucreţia Stir** cl. VII-a Piatra Neamţ; **Margareta Petrovani** cl. VI-a Bacău; **Manea Vasile** cl. VII-a Com. Oneşti-Tg. Ocna; **Petecuţa Gh.** cl. VII-a Com. Oneşti-Tg. Ocna; **Topârnac El.** cl. VII-a Com. Oneşti-Tg. Ocna; **Vrâncianu Zamfir** cl. VII-a Com. Oneşti-Tg. Ocna.

REGIUNEA BÂRLAD

Ciper Pauna cl. VI-a -Com. Străoanii de Jos, Panciu; **Docan Valentina** cl. VI-a Com. Nicoreşti-Tecuci; **Paraschivescu Lilica** cl. VI-a Com. Străoanii de Jos-Panciu: **Zamfir Maria** cl. VI-a Com, Străoanii de Jos-Panciu.

REGIUNEA CLUJ

Bako Ghizela cl. VII-a-Aiud; **Giurgiumian Horia** cl. VII-a Valea Drăganului-Huedin; **Onescu Elena** cl. VII-a Câmpia Turzii; **Scarlet Rodica** cl. VI-a Aiud; **Zeidner Renate** cl. VII-a Aiud.

REGIUNEA CONSTANŢA

Ionescu Elena cl. VI-a Constanţa; **Pipeaua Emilia** cl. VII-a Com. Făcăeni-Feteşti; **Vasile Anişoara** cl. VII-a Com. Făcăeni-Feteşti.

REGIUNEA CRAIOVA

Calotă Ion cl. VI-a Com. Măcieşu de Sus-Segarcea; **Teacă Ion** cl. VI-a Com. Măcieşu de Sus-Segarcea.

REGIUNEA GALAŢI

Bădescu Vlad cl. VII-a Galaţi; **Sandu Petrica** cl. VII-a Galaţi.

REGIUNEA IAŞI

Abramovici Suzana cl. VI-a Vaslui; **Barbu Viorel** cl. VI-a Vaslui; **Birtom Gh.** cl. VII-a Com. Hălăuceşti-Paşcani; **Chelaru Vasile** cl. VII-a Com. Oniscani-Roman; **Cuperman Malca** cl. VI-a Vaslui; **Tiron Elena** cl. VII-a Vaslui.

REGIUNEA PITEŞTI

Radu Claudia cl. VI-a Piteşti; **Stanciu Marin** cl. VII-a Piteşti; **Stăncilă Ion** cl. VII-a Piteşti; **Verdeş Savin** cl. VII-a Piteşti.

REGIUNEA PLOEŞTI

Dalaca Nicoleta cl. VI-a Ploeşti; **Dogaru Gabriela** cl. VI-a Ploeşti; **Dragomirescu Mariana** cl. VII-a Ploeşti; **Dumitrescu Silvia** cl. VII-a Ploeşti; **Ionescu Rodica** cl. VII-a Com. Cornu de Jos-Câmpia; **Nicolau Nicolae şi Nicolau Cornel** cl. VII-a Com. Vălenii de Munte-Teleajen; **Papală Maria** cl. VI-a Ploeşti; **Radulescu Elena** cl. VII-a Ploeşti;

REGIUNEA AUTONOMĂ MAGHIARĂ

Herghelegiu Mircea cl. VI-a Tg. Mureş.

REGIUNEA STALIN

Joantă Vasile cl. VI-a Făgăraş; **Suciu Tatiana** cl. VII-a Târnăveni.

REGIUNEA SUCEAVA

Aparaschivei Maria cl. VII-a Com. Scheia-Suceava; **Fuhrman Siguard** cl VI-a Com Siret-Rădăuţi.

REGIUNEA TIMIŞOARA

Chelba Silvestru cl. VII-a Com. Niţchidorf-Lugoj; **Percec Silvia** cl. VII-a Com Niţchidorf-Lugoj; **Valentina Margină** cl. VI-a Caransebeş.

Intr'o tabără pustie...

Veseli copii în Măgurele! Ați fi avut aceeași părere ca și mine de l-ați fi văzut cu câtă voioșie muncesc, fie că adună spice, fie că plivesc, fie că lucrează în grădina școlii. Sau dacă ați fi fost cu ei, la începutul vacanței, în pădure, la cules de plante medicinale, la scăldat sau în jurul focului de tabără.

De ce atunci este astăzi tabăra atât de liniștită? Și e așa de câteva zile... Un timp cei câțiva pionieri care se află aici și-au făcut de lucru prin grădină, plivind, curățind. Apoi au format un cerc și au început să joace volei. Dar jocul s'a curmat repede.

— N'are nici un haz, așa...

— Ce să mai facem? se întreabă cei din colectivul de conducere. Și tov. instructor nu e aici... Stai Vasilcu unde pleci?

— Păi... mă duc... am treabă...

— Of, ce copii neînțelegători...

★

...De dimineață plouă într'una. In camera pionierilor, câțiva băieți răsfoiesc reviste. Curând au isprăvit de citit. Ce s'ar mai putea face? Și tov. instructor nu e aici. Are examene...

Astăzi au venit și mai puțini. Se pare că se plictisesc... Jocul obișnuit voleiul nu se închează. Câțiva copii se învârtesc fără rost. Câte unii răsfoiesc paginile bine cunoscute ale unei reviste. Aceeași „activitate" și data trecută, ca și alaltăieri, ca și în fiecare zi.

In tabără copiii se plictisesc. Printre ei, pionierii din activ stau nedumeriți. Tot așa au stat și la adunarea de întocmire a planului de muncă al taberei, fără ca să facă vreo propunere pentru ca activitatea pionierească să fie veselă și interesantă.

Așa se petrec lucrurile în tabăra de curte din Magurele, regiunea București

Bine, vei întreba tu, cititorule, dar oare pionierii din activ nu se pricep să organizeze discutarea în colectiv a unei cărți sau un concurs de șah. Doar Alecu Pitiș, membru în colectivul unității e cel mai bun jucător de șah din comună. De ce pionierii din activ nu organizează o plimbare pentru cercetarea împrejurimilor comunei, un antrenament de volei pe teren, un joc nou, o ștafetă sau pe timp ploios un joc de cameră.

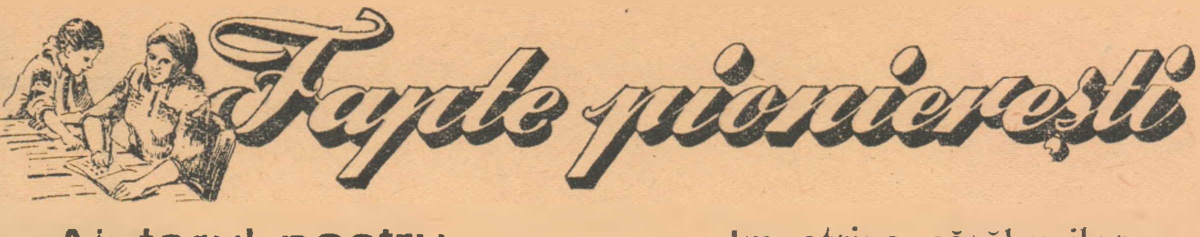
In Măgurele, e bine cunoscută echipa de dansuri a fetelor din clasa a VI-a. Dar nici una dintre ele nu a primit sarcină din partea activului pionieresc, să învețe pe cele mici un joc nou. Fetițele veneau în număr mare în primele zile. Se învârteau prin tabără de colo până colo, participau din tot sufletul la diferitele munci când aveau prilejul dar când acestea se terminau, nu mai știau ce să facă. Se mai amestecau printre jucătorii de volei dar mai mult priveau... Și una câte una, plecau și nu se mai întorceau în tabără... Așa s'a întâmplat cu cei mici și la fel se întâmplă și cu cei mari, atunci când li se urăște să tot bată mingea în cerc.

Iar pionierii din activ, privind tabăra pustie, își spun:

— Ce copii neînțelegători.

Oare cine o fi de vină că tabăra e pustie. Copiii sau activul... inactiv?

Tatiana DORU

Ajutorul nostru

Abia se luminase bine de ziuă și mai toți pionierii erau la școală. De acolo am pornit împreună cu tovarășii învățător: către Gospodăria agricolă colectivă Când am ajuns, ni s'a spus să plivim straturile de buruieni. Și numai într'o singură zi, pionierii noștri harnici au plivit 9000 metri pătrați ceapă și 7000 metri pătrați roșii.

Iar Șerbencu Ioan, Tătaru Mihail, Perijoc Toader, Ignătescu Victoria și Cuțulescu Ștefan, au plivit câte două straturi de ceapă și două de roșii.

Colectiviștii s'au bucurat de ajutorul nostru și ne-au mulțumit.

Alexandru ATANASIU
instructor superior
com. Chilia Veche
Galați

Impotriva cărăbușilor

Știind câtă pagubă aduc larvele de cărăbuși, am hotărît să ieșim cu întreaga unitate de pionieri din comuna noastră, pe câmp. Și într'o zi, pionierii, împreună cu tovarășii învățători și profesori au distrus 32.000 larve de cărăbuși. Cei mai harnici pionieri au fost: Brăteanu Floarea din cl. a IV-a care singură a strâns 1010, Burcu Dumitru, Boldea Alexandru și Jitaru Constantin din cl. a VII-a care au strâns împreună 2400 larve de cărăbuși

Secția agricolă a raionului ne-a dat, pentru munca noastră, 30 kg. bomboane.

Ion PETCU
instructor superior
com Saraiu-Constanța

PRIMUL SEMN litera a...

Era o seară de iarnă. Afară era un ger cumplit. Viorica își terminase temele scrise și deschise cartea la bucata: „Toma și Jucica".

— Mamă, eu citesc cu glas tare. Vrei să asculți și dumneata?

— Da.

— Bine, auzi.. și Viorica citi rar, cu intonație.

— Frumoase lucruri învățați voi la școală, spuse mama dusă pe gânduri și cu tristețe în glas. Voi aveți patru ochi, după cum spune proverbul. Dar eu?...

— Mamă, poți și d-ta să înveți. Nu-i târziu. Noi am avut adunare de grupă și ne-am hotărît să ajutăm la alfabetizare.

A doua zi, seara, la lumina lămpii, Viorica a desenat pe caietul mamei primul semn: litera a. Ce-i drept, a fost tare greu la început dar mama a învățat tot alfabetul. Acum citește împreună cu Viorica, fetița ei care a trecut în clasa a IV-a, din revista „Săteanca" la care e abonată.

C. STANOIU
instructor superior comuna Țicleni,
regiunea Craiova

Grădinari harnici

In primăvara asta pionierii dela școala noastră au plantat în pepiniera ocolului silvic, 875 puieți. Mai târziu, când pepiniera a fost năpădită de buruieni pionierii au ieșit la plivit. Ei au smuls buruienile de pe o o suprafață de 1800 metri pătrați. Dintre cei mai harnici pionieri, au fost: Băluț Ilie, D. Pătru, Silvia S., și alții.

In curând pionierii vor face o vizită la Gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" unde vor ajuta colectiviștilor la diferite munci.

Maria GHEORGHE
învățătoare, com. Plopu-Galați

AVEM UN BAZIN DE ÎNOT

Mulți au spus că în vacanța aceasta vor învăța să înoate. Dar unde? Că doar noi nu aveam bazin de înot.

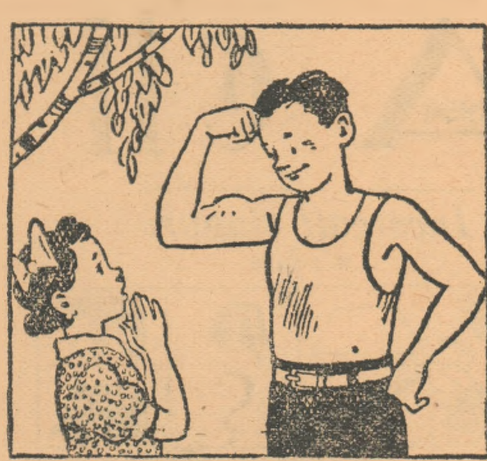
Atunci ne-am amintit că există unul, dar părăsit, plin cu gunoaie.

Și într'o zi ne-am hotărît să luăm uneltele de lucru și să mergem să-l curățăm.

Acum bazinul nostru e curat, are apă multă și limpede.

Constantin SACU
Casa de copii nr. 1-Iași

Se întâmplă și astfel

Micuța Tania, se uită cu admirație:
— Vai ce mușchi are Vania...!

Cu astfel de mușchi Vania ar fi putut s'o ajute pe micuța Tania.

(Din „Pionierscaia Pravda").

La miciuriniștii din satul Cârligi

Despre isprăvile miciuriniștilor dela școala din Cârligi am aflat câte ceva încă înainte de a intra în sat. Sprijinindu-se într'un băț, un om stătea și admira un minunat lan de grâu. M'am oprit și eu.

— Frumos grâu, am zis eu. Dar cum se face că acesta e cel mai mândru din toată țarina?

Omul mă privi atent și după ce-și dădu seama că nu sunt din părțile locului, deci n'aveam de unde ști istoria lanului aceluia, începu să-mi povestească:

— In toamnă, când am semănat grâu am nimerit un timp tare prost. Câteva săptămâni în șir n'a plouat deloc Din pricina asta grâul a răsărit rar, foarte rar. Credeam c'am pierdut sămânța, iar locul o să rămână nefolosit.

— Nu tată, n'ai pierdut locul, căuta să mă liniștească fata mea. O să crească grâu și încă unul tare frumos Noi am învățat la școală să semănăm altfel grâul. O să semănăm din nou și lanul nostru.

Cam cu frică, am ascultat sfatul fetei. Am ținut grâul umed sub zăpadă până ce a încolțit și l-am semănat apoi pe ogor. „Arunc sămânța de pomană, îmi spuneam, doar și grâul își are rostul lui" Ei, și uită-te acum! Am cel mai frumos grâu din țarină.

Omul clătină din cap și începu să mângâie spicele aurii, pline de boabe. Eu m'am grăbit să ajung la școala

★

La drept vorbind mă așteptam să nu găsesc pe nimeni la școala Dar abia am pășit înăuntru că m'am și întâlnit cu unul din pionieri. L-am rugat să-mi arate grădina lor.

— Grădina?, zise el vesel. Veniți întâi aici, mai adăugă arătându-mi spre un loc împrejmuit. Aici este împărăția mea.

„Impărăția" nu era altceva decât vreo câteva straturi cu roșii, cu ardei. Unele dintre roșii însă erau deadreptul ciudate. Frunzele și chiar fructul se deosebeau de cele obișnuite asemănându-se cu cele ale ardeiului.

— Sunt experiențe, mă lămuri băiatul. Am altoit ardei pe roșii. Dincoace am altoit roșii pe cartofi. Sus or să se coacă pătlăgelele iar în pământ o să crească cartofi.

Dela „împărăția" lui Munteanu — căci așa se numea băiatul care mă conducea — am pășit în altă „împărăție" — împărăția lui Alecu. Aceasta cuprindea mai multe fâșii de grâu. dar tare deosebite între ele

— Anul trecut noi am făcut o experiență. Am iarovizat toate boabele pe care le aveam și le-am semănat apoi pe rând. Anul acesta am inversat experiența Am iarovizat grâul la perioade diferite și l-am semănat odată Ne vom da seama, când vom strânge recolta, cât timp este mai potrivit să se iarovizeze grâul

Dela grâu am trecut apoi la floarea soarelui. Aici am întâlnit-o pe Lucreția Goșman, fata omului cu cel mai bun grâu din țarina Aici se face iarăși o experiență interesantă. Floarea soarelui a fost semănată la diferite distanțe Intr'un loc între o plantă și alta se află o distanța de un metru, într'alt loc numai de o jumătate de metru Pionierii vor să urmărească astfel care este influența spațiului de nutriție asupra plantei.

Iată și ultimul strat din grădină sau „împărăție" cum îi zic copiii. Aici se urmărește acțiunea îngrășămintelor asupra plantelor Experiența se face cu bobul lupin și cu năutul alb La începutul stratului plantele sunt mai mici însă cu cât ne apropiem de celălalt cap sunt din ce în ce mai desvoltate Șendrea Elena ne-a arătat tăblițele care indicau cele patru zone de semănare In prima parcelă nu s'a pus nici un îngrășământ In a doua, săruri de potasiu, în a treia săruri de potasiu plus azotați, în a patra săruri de potasiu, azotați plus fosfați Aceasta este parcela cu cel mai înalt și mai frumos bob lupin și năut

★

Miciuriniștii din Cârligi sunt doar la începutul activității lor Ei s'au gândit încă de pe acum la alte experiențe pentru anul viitor, să ajute astfel la îmbunătățirea recoltelor din satul lor.

Sofia DUȚA

Sütő András

Opinci noi

Publicăm în continuare povestirea „Opinci noi" de Sütő András, tânăr scriitor de limbă maghiară din R.P.R. Povestirea este tradusă de scriitorul Remus Luca.

Povestirea înfățișează viața nespus de grea a țăranilor săraci din România burghezo-moșierească. Ienoșka, un băiețandru de vreo 12 ani, așteaptă întoarcerea în sat a fratelui său Andrei, muncitor la oraș. El trebuie să-i aducă o pereche de opinci și un șerpar. Andrei se întoarce acasă cu darurile mult așteptate, dar în aceeași seară perceptorul le ia toate lucrurile din casă sub pretextul că n'au plătit dările către stat. Aceleași fapte se petrec și în casele celorlalți țărani săraci. Andrei care-i legat de mișcarea muncitoare îi îndeamnă la luptă.

Mai sus, lângă cișmea, dădură de un alt grup. Casierul din sat, un țăran slăbănog cu urechile mari și cu ochelari, explica binevoitor celor din jurul lui:

— Ce, ce, ce vreți? Să vă puneți cu Statul? Cum, se poate? Ați înebunit! E nevoie de bani, mă oameni. Trebuie hrănită armata. Da. Da. Armata. Voi nu cetiți ziarele? Pe ce lume trăiți? Dar când ne vor ataca bolșevicii, rușii și o să vă pârjolească casele și o să vă taie nasul și urechile, ce-o să mai ziceți? O să fie bine de noi? Așa-i că n'o să fie bine? Păi, atunci de ce nu vreți să plătiți impozitele?

— Cine o să ne taie nasul? se opri Andraș în fața casierului cu urechile mari.

— Ce, ce vrei? Bolșevicii. Aia o să ni-l taie.

— Păi dacă ți l-o tăia pe-al dumitale, zău că n'ar strica, fiindcă tot e cât o opincă de mare. Și n'ar strica să-ți mai scurteze și limba, să nu mai spună atâtea minciuni și să zăpăcească oamenii.

Casierul se uită de jur împrejur să vadă dacă nu-i vreun jandarm prin apropiere, apoi se depărtă grăbit, vânturându-și geanta cu acte.

— Am să-ți arăt eu ție, bolșevic blestemat!

Oamenii lui Andraș se adunau în casa lui Maté Sandor.

Seara pe la zece să tot fi fost vreo treizeci. Abia încăpeau în cele două cămăruțe. Și toți vorbeau, toți lărmuiau, care mai de care mai tare.

Andras cu cei mai de nădejde dintre oamenii săi plănuia afară, în dosul casei, care încotro să pornească, ce parte a satului s'o adune pentru protestul din zori. Întâi îi chemară unul câte unul pe cei mai de încredere dintre argați, pe vizitii boerești, pe cismar și pe văduva Gliga, care avea cele mai multe necazuri cu boerul deoarece când era înșelată, făcea o gură, de răscolea jumătate satul.

Iar Andraș le explica încodată și încodată, care încotro să se ducă, ce să spună fiecăruia, dacă s'ar întâmpla ca cineva să se teamă, ori n'ar vrea să vină.

Mai târziu intră și el în casă, își făcu loc anevoe până la masă și se opri în cercul de lumină al lămpii. Era tulburat și cam palid îi trecuse prin cap și gândul: dar dacă nu vor reuși și rămân numai ei, cei patruzeci! Oamenii se hotărăsc cu greu la acte primejdioase. Văduva Gliga îi și încunoștiințase, că unele femei, nu vor să-și lase bărbații, nu se pun cu autoritățile chiar de-ar fi să le ia toată casa și să rămână fără cămașă pe ele. Iar dacă începe una așa, sperie și pe altele. Satu-i răsfirat, casele sunt departe una de alta Cea mai mare parte din sărăcime locuește afară sub pădure, în Valea Fântânelelor. O să isbutească cismarul să-i aducă? Și gândindu-se la toate acestea, începu să se îngrijoreze. Dacă s'ar afla acum printre ei Kerekes Antal și Kerekes Joska ce bine ar fi. Amândoi sunt muncitori la fabrica de cărămidă din orășelul de câmpie, unde Andraș e mașinist. Sunt frați; luptători încercați. Dar vin abia mâine, i a poftit Andraș la logodnă. Nici n'apucase să-i spună maică-si. Și chiar dacă i-ar fi spus? Pe ce i-ar fi culcat? N'are cearceaf, n'are perne... Poate amâna logodna... manifestația de protest va trebui să reușească însă, chiar de-ar fi să se prăbușească cerul

— Nene Șandor, lasă acum ceasul. Să vedem ce-i de făcut. Suntem puțini. Trebuie să fie de față tot satul. Și vom cere să ne dea înapoi ce ne-au luat. Să ne dea înapoi pernele de sub cap. Să se ierte restanțele, pentrucă a fost secetă, n'avem pâine, n'avem strae, unii n'au decât boabe de soia pe care le prăjesc pe plită și le ronțăie.

— Trăim ca șoarecii! — strigă cineva.

— Ne batjocoresc, ne ruinează!

— Vor să facă război și iau și pielea de pe noi.

— Ne sperie că vin bolșevicii...

— Sparg ușa săracului. Hoții, bandiții— strigă Maté Șandor mai tare decât toți, înfuriindu-se din nou. Scuturându-și pumnii arunca blesteme cu nemiluita pe capul domnului Zabola și al jandarmilor.

— Să nu mai răcnim, oameni buni, că așa nu facem nici o ispravă, încercă Andraș să facă liniște și bătu cu pumnul în masă. Toți suferim din aceeași pricină. Bogații ne asupresc și își bat joc de noi. De aceea trebuie să ieșim cu toții. Toți săracii din comună.

Și porniră toți, grupuri-grupuri în sat. Care încotro. Unii rămaseră în urmă, certându-se; voiau să se ducă chiar atunci să spargă primăria și să-și ia lucrurile, până nu le cară boerii la oraș, să le scoată la licitație. Câțiva s'au speriat, s'au răzlețit pe luncă, sub cuvânt că-și fac nevoile și s'au furișat frumușel acasă, unde au încuiat ușa, au stins lampa și au așteptat zorile dârdâind sub învelitoare. Dar cei mai mulți își urmară drumul, ciocănind pe la porți; merseră în jos până 'n hotar, apoi o luară în sus, spre moșie, la colonia argaților, peste tot unde locuiau săracii...

Andraș porni cu bătrânul Maté Șandor spre Valea Fântânelelor. Tăiară peste brădet și se lăsară în vale. Bătrânul era îmbufnat, nu-i plăcea treaba. La ce să tot alerge de colo până colo, când se poate și altfel! Oamenii sunt înfuriați, prin urmare ce nevoe mai era de atâta organizare!

Andraș pășea îngândurat printre brazii ninși și se frământa cu gândul dacă a făcut bine sau nu când a zis că sunt puțini pentru demonstrație și că trebuiesc adunați și alții. Oamenii s'au împrăștiat Dacă nu se mai întorc?

— Nene Șandor, întreabă după un timp, dumneata ai încredere în oamenii ăștia?

— Apoi, asta depinde... despre care din ei e vorba.

— Vorbesc despre cei care s'au adunat în casă la dumneata.

— Ei, apoi în aceia poți să ai toată încrederea, băiete. Sunt tare săraci. Ehei, ăștia răscolesc tot satul. A lui Gliga nu se lasă.

Vorbele bătrânului mai liniștiră puțin pe Andraș.

Iuți pașii. Acuma ar fi avut chef să alerge, ca să ajungă cât mai degrabă în vale.

— Stai — strigă la el un jandarm, când ieșiră dintre copaci pe drumul de câmp.

Se opriră.

— Să nu miști, că trag.

Stătură locului, nemișcați.

Cu pușca în poziție de tragere, jandarmul păși înainte cam șovăitor. Ceru legitimațiile; pe-a lui Andraș o buchisi îndelung, aruncând din când în când ochii în sus, iar la urmă zise:

— Tu, ce-i cu tine? Moșule, dumneata șterge-o acasă, culcă-te cât ți-e bine.

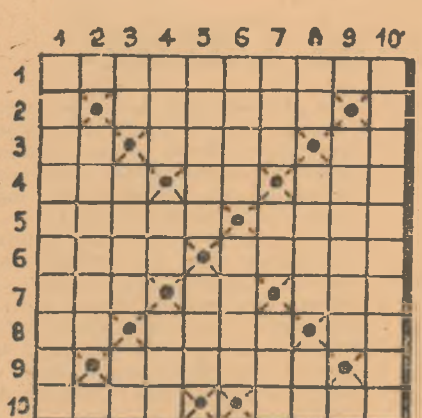
(Va urma)

Concursul de jocuri

(SERIA a II-a).

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

(8 puncte)

Orizontal

1. Reunește pionierii din aceeași clasă. 2. Simbol pionieresc—. 3. Virgil Păunescu — pe urmă — G. V. —. 4. Rocada mare la șah — campion la spartachiada pionierilor — începe să toarne —. 5. Cineva de care ți-e frică — pionierii — măcar —. 6. Coastă în Sudul Franței — este căutată vara, când soarele dogorește cu putere — 7. 1049 — brom — organul mirosului (anagramat) —. 8. Pronume personal — pe scrisorile expediate în aceeași localitate — margini de alee —. 9. Locul de odihnă și distracții al pionierilor —. duce pionierii și îi aduce din tabere — tutorele viței de vie.

Vertical

1. Sentiment care îi leagă pe pionieri de organizație. 2. Le alcătuiesc unii pionieri pentru „Concursul de lucrări literare și desene" — 3. Tudor Dumitru — cel mai prețios capital (art.) — pronume —. 4. Brăzdează ogorul — oraș în Chaldeea — înainte de secerat pare o mare galbenă —. 5. Lucrare agricolă; o fac și pionierii în cadrul concursului tinerilor grădinari — „nici un... să nu se piardă", lozinca pionierilor la strânsul spicelor —. 6. Cu multă apă — cucerește înălțimi —. 7. Plantă cerealieră — desime (monoverb) — fracțiune de timp —. 8. Pronume personal — o folosesc pionierii la marșuri pentru a ține cadența — 100 m² —. 9. Servește pionierilor la diferite semnale și comenzi —. 10. Sentiment care-i leagă pe pionieri între ei.

REBUS

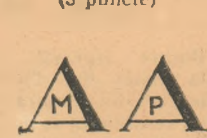
(6 puncte)

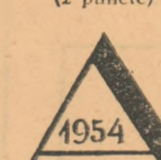
Deslegând bine rebusul veți găsi o strofă dintr'o poezie. Spuneți ce titlu are poezia și cine este autorul ei.

Localități din Republica Populară Română

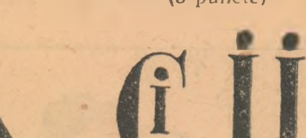
Monoverb 5—7 (3 puncte)

Monoverb 3—5 (2 puncte)

Biverb 6—4 (3 puncte)

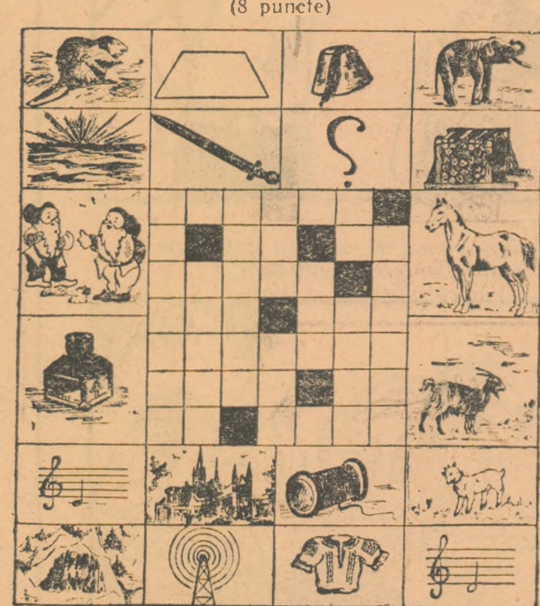

Monoverb 3—7 (2 puncte)

Incercați singuri

(8 puncte)

Dupa ce ați găsit denumirile obiectelor și animalelor desenate, incercați apoi să le așezați în careu în așa fel încât să se încrucișeze perfect.

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel. 7 61.00, 7 60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".